

ת"פ 19901/02/14 - מדינת ישראל נגד עלי סרסור

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 19901-02-14 מדינת ישראל נ' סרסור
בפני כב' השופט ארז נוריאלי

המאשימה	מדינת ישראל
	על ידי ב"כ עו"ד יונה לרמן
	נגד
הנאשם	עלי סרסור
	על ידי ב"כ עו"ד בן בן יהודה

פסקי דין פלייליים

הנכרעת דין

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של לנצל רשות הרבים והשלת פסולת ופסולת בינן ברשות הרבים - עבירה לפי סעיפים 13(א1) ו-4(א) יחד עם סעיף 2 - ו-4(א) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד - 1984 (להלן - "**חוק שמירת הניקיון**").
- עסקו ללא רישון או היתר זמני - עבירות לפי סעיף 14 עד סעיף 4 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968, וסעיף 1 אחד עד פרט 5.1 לזו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), התשנ"ה-1995
- על פי האמור בכתב האישום, ביום 12.10.12 בין השעות 15:00-17:30 הגיעו משאיות עמוסות פסולת בינן לאזור ג.צ 196827/668751 שהוא שטח פתוח ברשות הרבים, בארבע הדמיוניות שונות, והושלכו פסולות בינן במקום. עד טען בעובדות כתב האישום, כי באותה עת עסק הנאשם בהובלת פסולת ללא רישון עסק.
- כמו כן, מעובדות כתב האישום עולה, כי בחקירה הרלוונטית היה הנאשם הבעלים של שלוש משאיות שמספריהן: 45-826-68, 44-388-15, 70-496-61 (להלן: "שלוש המשאיות").
- ביום 14.11.14 הודא הנאשם בכך שעסק בהובלת פסולת ללא רישון עסק, הודה כי הוא הבעלים של שלוש מהמשאיות, וטען כי השליך חומר ממשאיות בשלושה מקרים בלבד.
- הנאשם הכחיש כי מדובר בפסולת בינן, כמו כן, הכחיש כי שלוש ההשלכות בוצעו בשטח פתוח ברשות הרבים.
- לאור פסירת הנאשם, מפורט לעיל, על בית המשפט להכריע האם הוכח מבחינה עובדתית כי המדובר בפסולת בוצעה ב"רשות הרבים".
- מטעם הממשאית הגיע באשר לנסיבות האירוע מר זו שחר, המשמש כמפקח וחוקר במשטרה הירוקה, עדותו לא תרמה לזיכור הסמויה הרלוונטיות שבמחלוקת.
- על נסיבות המקרה הגיעו מר משה רבינוביץ, אשר עבד בתקופה הרלוונטית ביחידת הילום האמונה על מניעת מפגעים סביבתיים חתר המתקדור בעבירות של פסולת בניה, ומר מאור פרנטה, אשר שימש בתקופה הרלוונטית כפקח ביחידת הילום ברשות הטבע והגנים.
- על התביעה רבינוביץ, מסר כי האמצעים בהם השתמש בעת תצפיות הינם מכשיר ירי פי אם לצורך איתור ריצ' צדד מדיק ומצלמת וידאו ארוכת טווח אשר ממנה הופקו תמונות סטילס מקוריות בשלב מאוחר יותר.
- על התביעה פרנטה השתמש בעת התצפית במשקפת ארוכת טווח.
- לדבריו, הרשושים שאינם מופיעים בסרטון ווידאו ושנרשמו בדוח שהוגשו לבית המשפט, נלקחו מפנקס שנשא עמו ואשר שימש אותו לצורך רישום בזמן אמת.
- הפנקס איז צורך לחומר החקירה ואינו מצוי בהרשד ידו של העד. על אף זאת טען העד שהרישומים נכונים ונכתבו על ידו מיד לאחר הפעילות.
- כידוע, קנבע בפסיקה בהקשר לכלל "הראיה הטובה ביותר" כי יש להשג בהית-בית-המשפט את הראיה הטובה ביותר שניתן להזכירה העובדה שאותה מבקש הוא להוכיח.
- בדוד של הכלל קבעו הריטים המתמחים בהאתה של ראה משפט בנסיבות סמויות כאשר למשל, מקום שהמסמך המקורי אבד או הושמד.
- כלל, דרשד צד לחן טעם ראוי לא-הגנתו של המסמך המקורי. כך קנבעו גנ"פ 869/81 שניר נ' **מדינת ישראל** (פרשת שניר [5]), בעמ' 206: "...ש מבין **חכמי המשפט שההבטאון, כי כל שנוחר מכלל הראיה הטובה ביותר הוא, כי המקור של מסמך פרטי (להבדיל ממסמך ציבורי) יצריך להיות מוגש לבית המשפט כדי להוכיח את חובתו, אלא אם ניתן להסביר העדרו של המקור, הא ותו לא...**".
- על התביעה פרנטה אל היתר עכבר רואי להעדרו של הפנקס 22 לשל עדותו בעמ' 25-23 וכן בע' 24 ו-15(21). מחדר זה רובץ לפחות של התביעה.
- על התביעה רבינוביץ, הציג בחקירתו הראשית בבית המשפט את השטח בו הושלך הפסולת: "**השטח, זה בעצם אני לא יודע בדיוק מה המקום, אך הנכנסים אליו ללא שער, כאשר כל החלק האמורו שלו פתוח ונגבל בשטח מיוער. שטח פתוח, נשעה לרבים, שטח פתוח בחטות הרבים**" (רי' למשל, עמ' 8 לפירוט"ו [12-11]).
- העד ציין כי נכנס לשטח בהליכה גולת חותן האטח המיוער, לנקודה שבה בוצעה העבירה (רי' עמ' 8 לפירוט"ו [15-16]).
- ברם, בחקירתו הנגדית, מששאל העד לגבי התמונות שלדבריו צולמו על ידו מחור השטח האמור (רי' דף שישון 38 בתוך המוצגים), הסתבר שהתמונות צולמו מהשטח הפתוח ולא ממקום השלכת הפסולת עצמה.
- במהלך החקירה הנגדית של עד התביעה, צצו ועלו סימני שאלה בהקשר למועד צירופם של התמונות הרלוונטיות לחוק החקירה הפנימית העולם של אותן תמונות, לא התבררה עד תום. סימני השאלה לא הוסרו.
- לאז אף זו, במהלך עדותו של העד [17 - 18 ש' ו-32 ואילך] הוברר כי העד עצמו לא נכנס לשטח ולא צילם תמונות בתוך השטח עצמו.
- לדבריו, לא עשה כן הית וחשש שביחיו בו.

הננה

- בהודעתו במשטרה ציין הנאשם כי בבעלותו עסק להובלת וחמש משאיות, וכי הוא מנהלם היחיד שי ששה נהגים וסדרן עבודה (רי' 7/ש' [6-5]).
- הנאשם טען בחקירתו כי סדרן העבודה ביצע את העבודה מיוזמת. לדבריו סדרן העבודה היה חדש בעבודתו (עמ' 33 ו-14).
- אזינו טען אומון בדבריו הנאשם לפיהם סדרן העבודה ביצע את העברת הפסולת ללא ידיעתו ללא אישורו של הנאשם.
- משכר, ככל שאבקע כי מתקיימים סיודות העבירה, יש להרשע את הנאשם בביצועה.
- עד עולה מהודעתו של הנאשם במשטרה, 7/ש', כי ככלל הוא נוטל חומרים מהכבישים, כגון חומרי חציבה ואדמה, ואינו מנה במסגרת עבודתו להוביל פסולת בינן. בהודעתו, 8/ש' הוסיף כי במקרה נוכחי הוזמנו עודפי עפר.
- 29 חורף האמור (7-10).
- לאז אף זו, הנאשם אף תמחר את עלות ההובלה אותה מנה עכור הובלת פסולת בינן [7/ש' עמ' 5 ו-10(12-1)].
- בחקירתו הראשית טען הנאשם כי החומר שהושלך אינו פסולת בינן, אלא חומר חציבה וחומר מילוי בשטח פרטי ומגמר (רי' עמ' 28 ש' 6).
- בחקירתו הנגדית, הוסיף הנאשם ותיאר את הפסולת שהושלכה: "...**שה בודלן בין פסולת בינה שהו הריטוט של בינין או מבנה, פסולת עפר הוא מה שחופרים מהכבישים.. פסולת בינין זה הריטוט מקלטים, בינינים והחומרים שיוצאים מחומרי בינין**" (עמ' 16-21)
- רסרתו זו בסרתר בגילול מהתמונות שהוגשו להדברת בעד עצמן (רי' 3/ת' קבצים שמשפירים 0247, 0248, 0260, 0262, 0250-0251).
- על ההגנה, רמ שאמר בעד אל רחמן, בעל השטח, תיאר בחקירתו הראשית את נסיבות האירוע ואף את השטח עצמו. לדבריו, חור זה הוא מתחלת אי-אחזת לבני בטע של עדות, המתייחסת לספר.
- לדבריו, מדובר בשטח פרטי, מגודר, שבצדו האחד שער כניסה אחד ויחיד (רי' עמ' 35 לפירוט). העד הדגיש כי את תכולת המשאיות שפכו המובילים בשטח הפרטי שלו, וכדבריו: "**מה שאנו רואים בשטח מעבר לדור נשפך מהמשאיות אלה?**"
- לא הם שפכו רק בשטח שלי, מאחורה אין כניסה כללל, משאית לא יכולה להיכנס לשם**" (רי' עמ' 37 לפירוט"ו [20-19]).
- על ההגנה שב ודגיש כי מדובר בשטח פרטי, שטח מגדר שאדם רז אינו יכול להיכנס אליו (רי' למשל עמ' 37 לפירוט"ו [28-17]). עדותו זו נוסתרה.
- עד עד זאת, מששאל לעניין סוג הפסולת, השיב העד: "...**הם שפכו חול עם חצץ**." (עמ' 37 ש' 5-4).
- אינו מקבל בהקשר זה את עדותו של עד ההגנה ואינו קובע כי מדובר בפסולת בינן.
- אף כי אל קיבלו את עדותו של עד ההגנה בהקשר לפסולת, אין במסקנתו זו כדי לקבוע כי חלקים אחרים בעדותו אינם מרוממים, וזאת כפי שנבקע, בין השאר, בעמ' 869/81 **מוחדד שניר נ' מדינת ישראל**, לח (4) 169, שם התייחס כב' השטח פ' "מגדר" לשאלת פסולת של עדות. חור ראשוני חלקה האחד ודוהית חלקה האחר כוללת מילקת האחד כוללת אומון. **הם ששחתיכי במקרה של גילוי אי-אחזת הוא בנדר בחינה, נושאים, אין כל הצדקה להרחבתה האוטומאטית של המסקנה עד כל חלקיה האחרים של העדות, בהתאמה אירועים מסויפות ומגושמים. הם ששחתיכי במקרה של גילוי אי-אחזת הוא בנדר בחינה, על-פי ההיגיון והשכל הישר, מה ההשלכה של אי האמת על יתר החלקים של העדות, וכל אמת מידה אוטומאטית, שאינה כרוכה בבדיקה עניינית, לא תצלח**".
- פן משפטי

"פסולת בינין"

- הגדרת "פסולת בינין" רחבה היא. כך ברנ"פ 8478/10 **איליאם נ' המשדר להגנת הסביבה**, קבע כב' הש' רובנשניין: "**פסולת בינין מוגדרת בחוק כ"חמרים ושיירי חמרים המשמשים לבניה, או משמשתמים בהם בקשר לעבודות בניה, לרבות ערימות אדמה וחלקי הריטוט של מבנים...**" **"המבנה הוא מהותי, כלומר חומרי בן, מסוים שונים המושלמים בו ומוזמים מפגע סביבתי ואסותני, יראו בהם פסולת בינן על פי החוק**".
- "רשות הרבים" או "רשות היחיד"**;
- סעיף 2 לחוק שמירת הניקיון קובע: "**לא ישליך אדם פסולת, פסולת בינן או גרוטוט רכב ברשות הרבים או ברשות הרבים לרשות היחיד, ולא ילכלך את רשות הרבים**".
- סעיף 1 לחוק שמירת הניקיון מגדיר "רשות הרבים" מהי -
- "רשות הרבים - כל מקום שהציבור רשאי להשתמש בו או לעבור בו או שהציבור משתמש או עובר בו למעשה"**.
- מחקר סותר לנטישה אל תכולת החקירה: שעיניה שמורה על התיקון ועל איכות הסביבה וממעת לכלול והשלת פסולת בינן באופן מוסדר, פירשה הפסיקה את המונח "רשות הרבים" באופן מרחיב.
- ברנ"פ 8478/10 **איליאם נ' המשדר להגנת הסביבה**, קבע כב' הש' רובנשניין: "**בסעיף 1 לחוק שמירת הניקיון נאמר: "המשדרת הרבים" או "רשות הרבים" היא "כל מקום שהציבור רשאי להשתמש בו או לעבור בו או שהציבור משתמש בו עובר בו למעשה. לא פורמליסטיים כלומר, המחוקק איננו הגדירה רחבה, לפיה גם אם נמצא שטח בבעלות פרטית, כפי שנטען בעניינינו, ניתן לראות בו רשות הרבים לעניין החוק, וההוכחה היא אמפירית, לא פורמליסטיים. הלכתיים של החוק הוא, שלא לאפשר הוצאתו של חומרי רשות" על ידי יסוחים אם המדובר במקרה פלוני בשטח פרטי או שטח ציבורי, ולצמצמם אסלה אם אין משמעותי הציבור בפועל בשטח המדובר מעבר לסכנת היתווים הסביבתי מונעתה מן הפסולת, קיימת סכנת נוספת, שבביעוד פיקוח ושוילוק מתאמים - הציבור העושה שימוש בשטח עלול להיפגע מן הפסולת, ויש להכניס שטכאן הזהירות היתרה שנקט המחוקק. הפרשנות הפורמליסטית שסוצה המבקש למונח "רשות הרבים" אינה עולה אפוא בקנה אחד עם לשון החוק ותכליתו. אכן במשפט פולי עסקינן, אך הוראות הברורה של המחוקק מדברת בעדה"**.
- דין והכרעה**
- השלכות הפסולת**
- הנאשם הודה כי המשאיות ששימשו להובלת הפסולת לשטח כן בבעלותו, הודה כי המשאיות הגיעו לשטח במעורים הנקובים בכתב האישום בשלוש הדמיוניות שונות, והודה בעיקוק בהובלת פסולת ללא רישון עסק (רי' פרוט"ו מיום 19.11.14).
- גטבלות סיוכים מתצאים מתצפית (רי' 1/ת'), שנערךה 12 ימים לאחר האירוע על ידי מר רבינוביץ, גרשם כי בשעה 15:30, משאית הייבר לבנה, הנשארת ארגו לבן עם פסים כחולים בקצה, שמספרה 70-496-64 , שפכה פסולת וצאצה מהשטח בשעה 15:32.
- בדוח" הפעולה שנערך 3 ימים לאחר האירוע על ידי מר פרנטה (רי' 7/ש'), גרשם כי בשעה 15:20 לערך, שפכה את תכולתה משאית וולום עם קבינה לבנה, קישוטים אפורים בצדדים, ארגו לבן עם פסים כחולים (רי' פרוט"ו מיום 14.11.19).
- אין ציין כי במכתב שהוגש לבית המשפט (רי' 4/ת') חתקה שעת האירוע לשיעה. 15:30.
- הנאשם הודה כי המשאיות המאחורה שפכה חומר בשטח בשעה 17:10, אולם כפר בהשלכת הפסולת מאותה המשאית בשעה 15:30.
- בחקירתו הנגדית, העיד מר רבינוביץ בהקשר לקביעתו זו, לפיה המשאית המאחורה השליכה פסולת במעורר פסולת בינן (רי' עמ' 22-23).
- משקפת ארוכת טווח, ורשט את המספרים... דליית עם מידע משובש... השתיעה הכל באמצעות משקפת ארוכת טווח"** (עמ' 11 ש' 22-29).
- בחקירתו הנגדית, ציין מר גרנטה: "**לא רשמתי בשעה 15:20 שפירה. אנו רואים פה משאית נוסעת ל"ש שוכנת"** (רי' עמ' 23 ש' 25).
- לא מחד, תיאור המשאית על ידי עדי התביעה הינו פרטי ומגומק. לא נטען על ידי ההגנה כי המיאור אינו תואם את חזות המשאית המאחורה. כמו כן, אין מחלוקת כי המשאית השליכה פסולת בשטח באותה היום, כשעתיים 50.
- מאידך, הפנקס בו השתמש מר פרנטה בעת התצפית לרישום באמת לא הוגש לבית משפט ומעין בדיקסים שהוגשו (רי' 2/ת') לא ניתן לצפות במספר לוח הרישוי של המשאית בעת האירוע.
- משכר, כן באפשרותו לקבוע, למעלה מספק סביר, כי משאיות השיכות לנאשם ביצעו את ההשלכות בארבע הדמיוניות שונות כנטען בכתב האישום.

פסולת בינין, האמנות?

- עין בדיקסים ובחמונות הסביבתי מונעתה מן הפסולת, קיימת סכנת נוספת, שבביעוד פיקוח ושוילוק מתאמים - הציבור העושה שימוש בשטח עלול להיפגע מן הפסולת, ויש להכניס שטכאן הזהירות היתרה שנקט המחוקק. הפרשנות הפורמליסטית שסוצה המבקש למונח "רשות הרבים" אינה עולה אפוא בקנה אחד עם לשון החוק ותכליתו. אכן במשפט פולי עסקינן, אך הוראות הברורה של המחוקק מדברת בעדה"
- לאור שמעמית את העדים והתרשמותי מהם, ולאחר שעייתני בפרוט"ו הדיון ובמוצגים שהוגשו לעיוני, בהקשר לעבירה של השלכת פסולת בינן ל"רשות הרבים" אני קובע כי אשמתו של הנאשם לא הוכחה מעבר לספק סביר.
- במהלך חקירתו של עד התביעה מר רבינוביץ נתגלו תחריות בעדותו בהקשר למיקומו צילומי התמונות, ולא הוברר אם נכנס לשטח הרלוונטי אם לאו.
- כמו כן, הסתבר כי התמונות שצולמו לא תיעדו את כל השטח הרלוונטי ולא הוברר מיקומה המדויק של הפסולת שהושלכה.
- אין ציין כי במכתב שהוגש לבית המשפט (רי' 4/ת') חתקה שעת האירוע לשיעה. 15:30.
- הנאשם הודה כי המשאיות המאחורה שפכה חומר בשטח בשעה 17:10, אולם כפר בהשלכת הפסולת מאותה המשאית בשעה 15:30.
- בחקירתו הנגדית, העיד מר רבינוביץ בהקשר לקביעתו זו, לפיה המשאית המאחורה השליכה פסולת במעורר פסולת בינן (רי' עמ' 22-23).
- משקפת ארוכת טווח, ורשט את המספרים... דליית עם מידע משובש... השתיעה הכל באמצעות משקפת ארוכת טווח"** (עמ' 11 ש' 22-29).
- בחקירתו הנגדית, ציין מר גרנטה: "**לא רשמתי בשעה 15:20 שפירה. אנו רואים פה משאית נוסעת ל"ש שוכנת"** (רי' עמ' 23 ש' 25).
- לא מחד, תיאור המשאית על ידי עדי התביעה הינו פרטי ומגומק. לא נטען על ידי ההגנה כי המיאור אינו תואם את חזות המשאית המאחורה. כמו כן, אין מחלוקת כי המשאית השליכה פסולת בשטח באותה היום, כשעתיים 50.
- מאידך, הפנקס בו השתמש מר פרנטה בעת התצפית לרישום באמת לא הוגש לבית משפט ומעין בדיקסים שהוגשו (רי' 2/ת') לא ניתן לצפות במספר לוח הרישוי של המשאית בעת האירוע.
- משכר, כן באפשרותו לקבוע, למעלה מספק סביר, כי משאיות השיכות לנאשם ביצעו את ההשלכות בארבע הדמיוניות שונות כנטען בכתב האישום.

פניני פסולת בינן לאחר שאינו מורשה

- המשאיתם בנסיבותיו בהקשר להרשעיו את הנאשם בעבירה חלופית של השלכת פסולת באתר שאינו מורשה לכך (להלן: "**העבירה הנוספת**") (רי' עמ' 42 ש' 20-24).
- בהודעתו במשטרה, הודה הנאשם כי אין מדובר באתר פסולת (רי' 7/ת' עמ' 3 ו-2 וכן ש' 7-8).
- על אף זאת, בהשעך עדותו טען שיש קבל אישור להשלך בקומו את החומר. אישור שניתן לו על ידי התיקניה (7/ת' עמ' 4 ש' 11 ואילך).
- מדובר בטענה גזעלמל, הוסרת כל כוסיו, והעובדה שההגנה נמנעה מלדבר עד לרלוונטי על מנת לבסס טענה זו תעמוד להוכחה.
- הא השטח 4/ת' אינה יכולה לטעי עדדי ההגנה, באשר המסמך לא הוגש כראיה לתוכנו (רי' עמ' 36 ש' 29-30).
- הוראת סעיף 184 לחוק סדר דין הפליל עוסקת בהרשעה בעבירה שאשמת הנאשם בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו כפי שהמשפט.
- על פי מבחניו של סעיף 184, ניתן להרשע את הנאשם בעבירה שאינה מופיעה בכתב האישום, כל עוד ניתנה לנאשם "הזדמנות סבירה להתגונן". ראה דנ"פ 4603/97 **אהרן שמושל נ' מדינת ישראל**, נא (3) 160.
- עין בחומרי הראיות מלמד, כי נגש חקוות השלכת הפסולת בשטח הרלוונטי, עלה בחקירתו של הנאשם נגידון על ידי הצדדים.
- בחקירתו הנגדית, ביטער להודעתו במשטרה, עמד הנאשם על כך שכלל, הוא או מי מטעמו, משלך חומר רק בכיפוף לתמן אישורים מתאימים ובכפוף לכל דין (רי' עמ' 29 ש' 18-24 ועמ' 33 ש' 19-17).
- הנאשם הור ציין כי סדרן העבודה הוא ששמן את כל הנחיתות הנוגעות להשלכת הפסולת נגש התביעה, לרבות הנחיתות הנוגעות למקום השלכתה (רי' עמ' 32 ש' 28-23). סדרן העבודה לא זומן להעיד.
- כפי שציין לעיל, לא נתין אומון בדבריו הנאשם, לפיהם לא ידע על השלכת הפסולת בשטח הרלוונטי.
- לאור כל האמור לעיל, נזה דנעת כי לנאשם ניתנה "הזדמנות סבירה להתגונן" מפני העבירה הנוספת וכי יש להרשעה ביה.

סוף דבר

- אני מזכה את הנאשם במיצוע עבירה של השלכת פסולת ברשות הרבים- עבירות לפי סעיפים 13(א1) ו-4(א) יחד עם סעיף 2 - ו-4(א) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד - 1984.
- לאור הדחייתו של הנאשם אין מרשיעו בעבירות של פסוף 14 אחד עד סעיף 4 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968, וסעיף 1 אחד עד פרט 5.1 לזו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), התשנ"ה-1995, וכן אין מרשיעו בעבירה של פניני פסולת אחר שאינו מורשה, בשלוש הדמיוניות שונות, בניגוד לסעיפים 13(א1) ו-4(א) לחוק שמירת הניקיון, תשמ"ד-1984.

עמוד 2

כל הנכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ניתנה היום, כ"א אדר תשע"ה , 12 מרץ 2015, במעמד הצדדים.